

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1129/2015
24.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.П., због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.П., адвоката М.Н. из Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр.110/14 од 06.08.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 376/15 од 22.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.П., адвоката М.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К.бр.110/14 од 06.08.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 376/15 од 22.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К.бр.110/14 од 06.08.2015. године, окривљени Р.П. оглашен је кривим за кривично дело самовлашће из члана 330. Став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 30 дана и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у периоду од 1 једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећено ЈП „Електросрбија“ – „Електродистрибуција Краљево“ – Погон Рашка, ради остваривања имовинскоправног захтева упућено на парницу.

Виши суд у Краљеву, пресудом Кж 376/15 од 22.09.2015. године, одбио је као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Рашкој и браниоца окривљеног Р.П., адвоката М.Н. и пресуду Основног суда у Рашкој К. 110/14 од 06.08.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. Р.П., адв. М.Н., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона – члан 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине правноснажне пресуде Основног суда у Рашкој К.бр. 110/14 од 06.08.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 376/15 од 22.09.2015. године и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.П., адв. М.Н., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, са образложењем да окривљени није имао било какво раније стечено право да се прикључи на нисконапонску мрежу и да користи електричну енергију, да није имао никакав уговор са оштећеним предузећем о коришћењу електричне енергије и да је био свестан да му то право не припада, па да је погрешан закључак првостепеног и другостепеног суда да се у радњама окривљеног стичу обележја кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, као и да је у поступку поуздано утврђено да је окривљени користио немерену електричну енергију због чега би се у његовим радњама евентуално стекла законска обележја неког другог кривичног дела за које се гони по службеној дужности, чиме бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изложени наводи захтева по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Према чињеничном опису дела у изреци побијане првостепене пресуде, сагласном опису дела у оптужном акту, окривљени је у означено време и на означеном месту „самовласно прибавио право за које сматра да му припада“ на тај начин што је своју колибу самовласно прикључио на дистрибутивни електроенергетски систем оштећеног предузећа, тако што је надземни проводник прикључио са електроенергетског стуба на свој објекат, затим неовлашћено користио електричну енергију, која радња окривљеног, као објективно обележје дела, одговара законском опису радње извршења кривичног дела самовлашће из члана 330. Став 1. КЗ. Како је, према том опису, окривљени наведену радњу предузео у стању потпуне урачунљивости, свестан свога дела и забрањености истог, то из чињеничног описа дела у изреци побијане правноснажне пресуде произилазе сва објективна и субјективна обележја кривичног дела из члана 330. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, па се не могу прихватити као основани супротни наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Р.П., Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.